

ERWIN MATEJA

Uniwersytet Opolski, Wydział Teologiczny, Instytut Nauk Teologicznych

ORCID: 0000-0002-2928-900X

REMIGIUSZ POŚPIECH

Uniwersytet Wrocławski, Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych,

Instytut Muzykologii

ORCID: 0000-0001-5859-0734

Od Redakcji

Szanowni Czytelnicy i Przyjaciele!

Dobiega końca jubileuszowy rok istnienia czasopisma „Liturgia Sacra”. Mijające miesiące stały się dobrą okazją do refleksji i dyskusji nad celowością i sensem istnienia polskiego liturgicznego periodyku. We wrześniu odbyło się w Opolu 59. Sympozjum Wykładowców Liturgiki na Wydziałach Teologicznych i w Wyższych Seminariach Duchownych. Tematem przewodnim spotkania było właśnie czasopismo „Liturgia Sacra”. Właściwie wszystkie referaty i komunikaty oraz twórcze dyskusje pokazały, że „Liturgia Sacra” jest potrzebna na polskim rynku naukowym. Żeby jednak nasza piękna historia mogła zapisywać kolejne stronnice, potrzeba naszego wspólnego zaangażowania. Dlatego raz jeszcze zwracamy się z apelem do wszystkich naukowców zajmujących się liturgią, muzyką i sztuką sakralną, aby pamiętali o swoim czasopiśmie i chcieli na jego łamach publikować swoje prace.

Bieżący numer, który oddajemy do rąk P.T. Czytelników, rozpoczyna studium autorstwa ks. Jacka Nowaka (UKSW) *Itinerarium liturgiczne po Jerozolimie*. Autor zaprasza czytelników do wędrówki poprzez najważniejsze miejsca Jerozolimy, by ukazać obecne w nich wydarzenia zbawcze, aktualizowane w celebracji liturgicznej. Kolejny artykuł, *Formularze Mszy świętych na Rok Jubileuszowy – teologia modlitw*, autorstwa Dawida Makowskiego (PIL, Rzym), stanowi aktualną refleksję nad różnymi aspektami formularzy mszalnych przeznaczonych do celebracji w roku jubileuszowym 2025. Trzeci artykuł, zatytułowany *Udział osób homoseks-*

sualnych w życiu liturgicznym Kościoła. Doktrynalne wytyczne, to tekst, w którym ks. Przemysław Nowakowski (UPJP2) przedstawia ewolucję modelu duszpasterstwa osób homoseksualnych w świetle najnowszych dokumentów Kościoła, zwracając szczególną uwagę na udział tych osób w życiu liturgicznym.

W kolejnym studium, *Uwielbienie w liturgii i poza liturgią*, ks. Waldemar Bartocha (UKSW) podejmuje próbę udzielenia odpowiedzi na pytanie, gdzie można zakwalifikować fenomen nabożeństw uwielbienia. Autor stoi na stanowisku, że pozaliturgiczne formy oddawania czci i chwały Bogu sytuują się w kluczu pobożności ludowej, i wskazuje na pewne kryteria teologiczne oraz duszpasterskie, które mogą stanowić pomoc w zharmonizowaniu nabożeństw uwielbienia z rytmem i wymaganiami liturgii.

Z kolei artykuł ks. Jerzego Adamczyka (WSD w Radomiu), *Tytuł kościoła. Refleksja kanonistyczno-liturgiczna*, odnosi się do starożytnej i wciąż istotnej praktyki nadawania kościołom tytułu. Autor syntetycznie prezentuje historię owej praktyki, a także ukazuje związane z nią prawne i liturgiczne wymogi.

Dział liturgiczny zamyka opracowanie młodego opolskiego liturgisty, ks. Pawła Korsana (WT UO), *Narzędzia anamnetycznej obecności Chrystusa w liturgii Kościoła*, które stanowi refleksję na temat roku liturgicznego i teorii znaku-symbolu liturgicznego w świetle adhortacji apostolskiej *Desiderio desideravi* papieża Franciszka.

Część muzyczną rozpoczyna analityczne studium liturgiczno-muzyczne ks. Macieja Kępczyńskiego, kapłana diecezji toruńskiej związanego z Akademią Muzyczną w Bydgoszczy, poświęcone antyfonie introitalnej *Suscepimus Deus* z krakowskiego *Missale plenarium*. W kolejnym artykule ks. Piotr Herok (UO) kontynuuje swoje interesujące rozważania z poprzednich numerów na temat opracowań muzycznych kantyku *Magnificat* kompozytorów luterańskich XVII i XVIII w., poświęcone tym razem utworom do tekstu niemieckiego oraz dziełom organowym. Ostatni z prezentowanych artykułów tej części, autorstwa wrocławskiego muzykologa Grzegorza Joachimiaka (UWr i AMuzWr), przedstawia szczegółowy opis cennego źródła muzycznego, jakim jest nieznany dotąd katalog muzykaliów sporządzony przez Emila Hillera (1835–1925) – kantora luterańskiej parafii św. Marii Magdaleny we Wrocławiu na przełomie XIX i XX w.

W części poświęconej sztuce sakralnej znalazło się opracowanie Grażyny Lasek (PANS Nysa) *Rodzina w sztuce sakralnej miasta Bieruń – studium przypadków*, w którym autorka poddaje badaniu dwa dzieła z początku XXI w. oraz podejmuje próbę określenia ich warstw znaczeniowych i symbolicznych

Zeszyt tradycyjnie zamyka część poświęcona sprawozdaniom i recenzjom.